

Näin soitat radioon

Kääkkä

Kääkkä, 2008

Kääkkä, 2008

Lähes jokaisella radiokanavalla on oma toivelaulukonserttinsa tai –äänestyksensä, joihin kanavan kuuntelijat saavat soittaa vapaasti ilman ennakkosensuuria. Valitettavan usein kuuntelijat saavat tuntea myötähäpeää, kun soittaja rikkoo radioon soittamisen etiketin kirjoittamattomia sääntöjä. Tässä muutama ohjesana, joilla selviät kunnialla tästä haastavasta koettelemuksesta.

On täysi myytti, että sää olisi sopiva puheenaihe tilanteeseen kuin tilanteeseen. Ainakaan radion suoraan lähetykseen se ei sovi. Toivekonserttien kuuntelijoita tai saati sitten juontajia ei oikeasti kiinnosta lainkaan minkälainen sää kotipaikkakunnallasi Huittisissa oli toissapäivänä. Kukaan ei myöskään halua kuulla sukulaistesii sairauksista tai kummityttösi viikonloppuna tapahtuvasta vierailusta. Tärkeintä on kuulla toivomasi kappaleen ja mahdollisesti jopa sinunkin nimesi ja päästä nopeasti eteenpäin.

Kääkkä, 2008

Jos sinulla on mukava tarina, joka liittyy oleellisesti toivomasi kappaleeseen ja olet sataprosenttisen varma, että haluat jakaa kertomuksesi kaikkien kuuntelijoiden kanssa, niin opettele kertomaan tarina lyhyesti ja ytimekkäästi ilman sivujuonia. Älä jää arvuuttelemaan oliko se kevät vuonna –76, –77 vai kenties jopa –79, kun te Mirjan kanssa tapasitte rippileirillä, lauloitte yhdessä tätä toivekappalettasi ja lopuksi pussasitte toisianne poskelle. Kiviäkin kiinnostaa tarkka vuosi. Mene suoraan asiaan.

Kääkkä, 2008

Liika puhuminen ei ole hyvästä, mutta täysi hiljaisuus on vielä pahempaa. Puhelimesta puhuminen tuntemattoman kanssa ei voi olla niin vaikeaa, ettet jurona suomalaisena saisi suustasi edes muutamaa sanaa ulos. Juontajan esittämiin kysymyksiin ei ole kohteliasta vastata pelkällä mutinalla, jonka vain vaimosi kolmenkymmenen vuoden avioliiton aikana harjoittunut korva erottaa sanoiksi. Meditaatio- ja artikulaatioharjoitukset voivat vähentää tätä jännitystä ja auttaa sinua ilmaisemaan itseäsi hieman selkeämmin.

Kääkkä, 2008

<p>TISLE 5/2005</p>	
<p>Julkaisija</p>	<p>Kemistikilta ry</p>
<p>Päätoimittaja</p>	<p>Taru Tukiainen taru.tukiainen@hut.fi</p>
<p>Kirjoittajat</p>	<p>Ville Vaalisto, Laura Nyfors, Simo Toikkanen, Olli Pyylampi, Taru Tukiianen, Bertta Vemmelsääri, Kääkkä, Lasihamsteri ja Porkkanaa lihaköntin tilalle</p>
<p>Oikoluku</p>	<p>Simo Toikkanen</p>
<p>Taitto</p>	<p>Taru Tukiainen</p>

Kun pääset radioon, niin ei ole suotavaa huutaa muille kotonaolijoille laittamaan radioita vähän lujempaa, jotta kaikki naapuritkin kuulisivat kuinka sinä elät muutamaa minuuttiasi julkisuudessa. Jos radio on liian kovalla, se saattaa häiritä puheluhyteyttäsi radiotoimittajan kanssa ja aiheuttaa epämiellyttäviä ääniä. Älä myöskään laula mitään, edes toivomaasi kappaletta, sillä se ei ikinä – aivan, ei ikinä – kuulosta hyvältä.

Juontaja yleensä kysyy ennen kappaleen esittämistä haluatko lähettää terveisiä, joten mieti etukäteen tahot joita haluat tervehtiä. Perhettäsi sinun ei tarvitse tervehtiä, sillä kaikki läheisesi koira mukaanlukien kuuntelevat kuitenkin siinä selkäsi takana. Voit sanoa kaikille heille vaikka käsipäivää heti puhelun jälkeen. Terveisiä on suotavaa lähettää isovanhemmilie ja muille harvemmin tapaamillesi sukulaisille ja tutuille, mutta vain jos tiedät heidän kuuntelevan samaa ohjelmaa. Ohjelma-aikaa ei sovi pitkittää loputtomiin, joten tervehdittäviä henkilöitä saa olla enintään seitsemän.

Jos osallistut toivelaulukonserttiin ja tarkoituk-sena on, että toimittaja soittaa sinulle takaisin suorassa lähetyksessä, niin varmista, että olet soittohetkellä kotona valmiina vastaa-maan puhelimeen. Näin säästät kaikkien radionkuuntelijoiden hermoja, kun heidän ei tarvitse kuunnella viisivuotiaan pikkuveljesi sönkötystä tai isoäitisi tarinaa siä, kuinka hän soitti tähän samaan ohjelmaan kymmenen tai viisitoista vuotta sitten.

Vielä muutama sana erilaisista kilpailuista, joita radiokanavilla esiintyy päivittäin. Soita studion numeroon vasta, kun tiedät mielestäsi oikean vastauksen. Älä jää arpomaan juontajan kanssa vastautsasi ja älä missään nimessä yritä vastata uudelleen, jos ensimmäinen vastauksesi oli väärin, vaan anna seuraavalle soittajalle mahdollisuus.

Pääkirjoitus

Taru Tukiainen

Kääkkä, 2008

Viimeistä lehteä viedään. Toivottavasi te, rakkaat lukijat, kanssakillalaiset, olette edes jollain tasolla nauttineet näistä tuotoksista.

Kiitos kaikille tähän ja aikaisempiin numeroon kirjoittaneille sekä vuoden aikana hengessä mukana olleille. Ja Paulille iso kiitos teknisestä tuesta.

Kiitos ja anteeksi.

VAListus

Bertta Vemmelsääri

Kääkkä, 2008

Kääkkä, 2008

Olen miespuolinen opiskelija. Menin viime kesänä naimisiin. En enää kärytä enkä tuopista kittaa, sillä vaimoni hankki keväällä koiran. Koiralla on astma ja keliakia ja ihmispölyallergia.

Käyn kolmesti päivässä suihkussa, muuten vaimoni raivostuu koiran puolesta. Sessen ei haluta yskivän.

Pidän vaimostani kovin paljon. Erityisesti sen jälkeen, kun hän on saanut. Tosin hän laukeaa ehkä kerran kuussa tuntien kidutuksen jälkeen. Nuo orgasmisessiot tulevat minulle aina mieleen, kun näen ronttimaskini. Ja tuo ruoska, jonka kärki on verestäni kovettunut! Mitä sen kädensijalla viimeksi tehtiinkään...

Kääkkä, 2008

Liisa on ihan tavallinen kiltti humanistio piskelijatyttö. Hankki teekkarimiehen, hankki papin, hankki asuntolainan, hankki koiran. Kämpämme on pieni ja kaksikerroksinen. Alhaalla on keittiö ja olohuone, ylhäällä on riiputus- ja venytyslaitteita,dildokokoelma,nahka- ja latexasuvarasto, suuri korko-kenkäkaappi, nahkasaapasteline, anaalitappilaatikosto, norsupöksyjä, käsirautoja, jalkaremmit, ronttiasu, läpinäkyvä pakkopaita, jalkapuu, korsetteja, aromipesä... Sitten ylä-kerrassa on myös Liisan isoisältään perimä valtava, raskas, tumma puinen lukittu kaappi. Jalkani ovat jalkapuuissa, makaan mahallani lattialla, kädet selän taakse sidottuina. Suussani on kapula. Liisa on iloisella mielellä. Hänen korkojensa kopina lähtee viereltäni kohti tuota suurta vanhaa kaappia. Tunnen väristyksen selkäpiissäni. Eii! Älä, ei Liisa! Tilanne ei enää ptkääkään ole minun hallinnassani. Kuulen suuren jäykän lukon kiertyvän auki käytävällä. Pelkään. En pysty ajattelemaan. Mitä Liisa nyt on hankkinut? Haluaisin purra poikki käteni lihaan uppoavat köydet. Yritän vetää ranteeni pääni etupuolelle vaikka silläkin uhalla, että olkapääni menevät sijoiltaan. Hikipisarat valuvat silmiini, ja niitä menee väärään kurkkuun, kun heiluttelen päätäni. Yskin suukapulani raoista henkeni hädässä.

Kuulen viuhahtavan äänen, joka päättyy tiukkaan läsähdykseen. Pirullinen nauru lähestyy jossain ylhäällä ja korkojen kumina lattialaudoissa voimistuu...

Kääkkä, 2008

TAITA TÄSTÄ

Pilkunviilauksen ABC

Simo Toikkanen

Kääkkä, 2008

Kääkkä, 2008

Hyvän lehtikirjoituksen tunnistaa siitä, että se on kirjoitettu lyhyesti ja nasevasti. Tekstin virkkeet ovat melko lyhyitä. Vaikka aihe olisikin melko tylsä, lukijan mielenkiinto säilyy. Toivottavasti tämä kirjoitus ei ole liian kuiva, vaikka aihe ei sinänsä herätäkään suurta mielenkiintoa.

Myös oikeinkirjoituksessa tulee olla tarkkana, lukijaa saattaa häiritä erilaiset kirjoitusvirheet ja kielioppi mokat. Seuraavasa käsitellään kahta yleisintä kielioppiongelmaa: pilkkuja ja yhdyssanoja.

Pilkku, tuo turhan harvoin käytetty välimerkki, ei ole mikään turha välimerkki. Sen käyttö selkeyttää hyvin paljon virkkeitä. Usein sitä käytetään kuitenkin väärin, se joko jätetään pois tai se laitetaan väärään paikkaan.

Pilkku haluaa toimia erottajana, se estää kahta lausetta sotkeutumasta keskenään. Nyrkkisääntö on, että virkkeen lauseiden välissä on yleensä pilkku. Tähän on eräitä poik-keuksia:

- Kahden rinnasteisen päälauseen välissä ei käytetä pilk-kua, mikäli niillä on yhteinen lauseenjäsen. Rinnasteisten lauseiden välissä käytetään rinnastuskonjunktiota: ja, sekä, sekä ? että, -kä, tai, vai, eli, mutta, vaan

- Myöskään rinnasteisten sivulauseiden välissä ei käytetä pilkkua.

- Lauseenvastiketta ei lasketa lauseeksi, ts. sitä ei eroteta pilkulla. Esim. Teekkari tuli laboratorioon kantaen isoa kol-via.

Kääkkä, 2008

Lauseiden erottamisen lisäksi pilkkua käytetään muissakin tehtävissä. Esimerkiksi rinnasteiset lauseenjäsenet erotetaan, mikäli niiden välissä ei ole rinnastuskonjunktiota. Myös lauseiden irralliset osat erotetaan pilkulla.

Kääkkä, 2008

Sanojen yhteenkirjoittamista miettiminen helppottuu hyvän nyrkkisäännön avulla. Jos sanaparin väliin sopii -kin, sanat kirjoitetaan erikseen, jos -kin sopii vain jälkimmäisen sanan loppuun, sanat kirjoitetaan yhteen.

Kääkkä, 2008

Joissakin yhdyssanoissa käytetään yhdysmerkkiä. Tämä johtuu joko siitä, että osien rajalla on sama vokaali (esim. ala-aste, mutta yläaste), jompikumpi osista on isolla al-kukirjaimella kirjoitettava erisnimi (Komppa-cup) tai jompi-kumpi osa on lyhenne, kirjain, numero tai jokin muu merkki (a-olefiini).

Lyhyesti sanottuna: pilkku pitää laittaa yleensä lauseiden väliin ja sanapari kirjoitetaan yhteen, mikäli niiden väliin ei sovi -kin. Jos jollakulla jäi vielä iso tiedonjano, niin sitä voi helpottaa mm. seuraavilta Internet-sivuilta: http://www.kotus.fi/kielitoimisto/usein_esitettyja_kysymyksia.shtml http://www.cs.tut.fi/~jkorpela/suomi/indeksi.html Lisäksi kannattaa tutustua erilaisiin äidinkielen käsikirjoi-hin.

Vuosijuhlien TEE NÄIN

Laura Nyfors

Kääkkä, 2008

Kääkkä, 2008

Warning: luvassa armotonta avautumista ja paasausta ;)
- Ilmoittaudu AJOISSA! Kerro samalla mahdollisista allergioista/erityisruoka-valioista. Näin toimimalla vältetään ylimääräiset hermoromahdukset ja hampaiden kiristely.

- Mikäli sinulla on messevät määrät akateemisia kunniamerkkejä, valitse niistä korkeintaan kolme arvokkainta sekä sopivinta juuri näihin juhliin, muuten näytät joulukuuselta. Arvok-kain ylimmäiseksi.

- Saavu ajoissa paikalle, oli se sitten kokkarit tai pääjuhla.

- Esittele itsesi ja juttele vierusto-vereillesi koko juhlan ajan, vaikka he eivät olisi sydänystäväisi.

- Herrat huomioivat daaminsa tarpeet ja daamit suovat herroille mahdol-lisuuden olla herrasmiehiä. Hymy ja kiitos palkitsevat ja motivoivat kum-masti.

Kääkkä, 2008

ÄLÄ MISSÄÄN NIMESSÄ TEE NÄIN:

- Nouse pöydästä ennen pääruoan loppua, vain ja ainoastaan hätätapauk- sessa on se sallittua ja silloinkin vain juhlamarsalkan /seremoniamestarin luvalla

- Käy vessassa kymmenen muun kanssa. Olet aikuinen, osaat itsekin.

- Juo jokaista snapsia Pohjanmaan kautta, Häme on paljon mukavampi paikka!

- Vietä koko aikaasi baarin puolella. Älä myöskään tuo olut/siiderituoppia pöytään, vaan nauti juomasi tiskillä. Tuopit eivät sovi lasien sekaan.

- Laula vääräi lauluja väärään aikaan yksin tupsu katkastuna. Muilla on haus Kempaa, kun he saavat osallistua.

- Marssi/poistu saliin/salista kesken ohjelman tai laulun, teet itsestäsi tyh-män näköisen ja nollaat sekä tapahtuman järjestäjän että esittäjän. Palaa paikallesi ohjelman tauolla.

- Valita järjestäjille turhanpäiväisesti, he ovat tehneet parhaansa mahdol-listaakseen sinulle hienot ja ikimuistettavat juhat.

- Sormeile puhelinta (vaikka se olisikin äänettömällä). Teet itsestäsi Pellen, vaikka nimesi ei olisikaan Vuori.

- Jos rikot etikettiä, tiedä mitä vastaan rikot. Kommelluksia toki sattuu viik-kaimmallekin seurapiirivelholle.

Lisäinfoa: Tiina Metson Tavoistaan teekkari tunnetaan. Löytyy myös www.tky.fi -> Viestintä ja julkaisut -> Julkaisut verkossa

VALMISTUNEET
Satu Laamanen, Kem-100, prof. Seppälä
Juha Paavilainen, Kem-4, prof. Koskinen